

—କଷ୍ଟରୀ ଚାଗ— ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତର କାଳଜୟୀ ମହିଳା ସ୍ଵକ୍ଷ୍ମା : ବୀଣାପାଣି ମହାନ୍ତି

ମର୍ମବେଦନାର ଅଜେନ୍ଟିରା ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ
କାହାଣୀ: ଗଜ୍ 'ପାଟେଇ' / ସେଇପରି

'ପାଟେଇ' ଗଜି ପଢ଼ଇଲେ ମଧ
ଅଜେନ୍ଟିରା କାହାଣୀ ରହିଛି । ଏକଦା ସ୍ଵର୍ଗର
ମହାନ୍ତି କାଣାଦିହାରୁ ଘରକୁ ଫେରୁଥିଲେ ।

ରମ୍ପୁଲଗଢ଼ ଛକରେ ବସ ଉଚିତରେ ୭/୮ ଜଣ

ମହିଳା ଜଣେ ସତର ଅଠର ବର୍ଷର ଛିଅକୁ

ତେଲାପେଲା କୁଥୁଥିଲେ । କୁଥୁଥିଲେ

ବାପର ଖାଲୁ, ଶାଶୁଯ ଖାଲୁ... ଲୋ

ପାଟ ତୁ ମରିଯା । ଛିଅଟି ଜୋରରେ

କାହୁଥିଲା । କାହି କାହି ବୀଣାପାଣିଙ୍କ ପାଖକୁ

ଆସିଲା । ଛିଅଟିର ଆସୁଗ ଲୁହ ଠୋପା

ଠୋପା ହୋଇ ବୀଣାପାଣିଙ୍କ କାଷରେ

ପରୁଆସ । ନିଜେ ବିରାଗ ପୁଷ୍ଟିଯାଙ୍କ ସେ

ଛିଅକୁ ପାଖରେ ବସାଇଥିଲେ । ତା ତଳ ମନ

ବୁଝିଥିଲେ । ସେହି ଛିଅର ବେଦନାରୁ

ପାଟେଇ ଗଜର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଆ କଥା ସାହିତ୍ୟ ଜଗତର କାଳଜୟୀ ସ୍ଵକ୍ଷ୍ମା

ଦେଇଛନ୍ତି ବୀଣାପାଣି ମହାନ୍ତି । ବୀଣାପାଣି ଜଣେ କବି

ଭାବରେ ଲୋଖୋଲେଖୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପରେ ଉପନ୍ୟାସ

ଏବଂ ଗଜ ରଚନାରେ ହାତ ଦେଇଥିଲେ । ୧୯୪୪

ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ମନ୍ତ୍ରିତା 'ଦୟାର୍ଥ' ପ୍ରକାଶରେ

ନାରାମହଲରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୪୭

ମସିହାରେ 'ଗୋଟିଏ ଗତିର କାହାଣୀ' ରବିକାରସାଯ

ପର୍ଦରେ ସ୍ଥାନିତି ହୋଇଥିଲା । ୧୯୨୧ରେ ତାଙ୍କ କହ

'ନାର ଗଜ' ବେଶ ପାଠକାର ଆଦୁତି ଲାକ କରିଥିଲା ।

ବୀଣାପାଣି ଗଜର କଥାରେ କାଳଜୟୀ ସ୍ଵକ୍ଷ୍ମା

ଦେଇଛନ୍ତି ବୀଣାପାଣି ମହାନ୍ତି । ବୀଣାପାଣି ଜଣେ କବି

ଭାବରେ ଲୋଖୋଲେଖୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପରେ ଉପନ୍ୟାସ

ଏବଂ କବିତା କରିବାକୁ ପାଠକାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଆ କଥା ସାହିତ୍ୟ ଜଗତର କାଳଜୟୀ ସ୍ଵକ୍ଷ୍ମା

ଦେଇଛନ୍ତି ବୀଣାପାଣି ମହାନ୍ତି । ବୀଣାପାଣି ଜଣେ କବି

ଭାବରେ ଲୋଖୋଲେଖୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ।

ବୀଣାପାଣି ଜଣେ କବିତା କରିବାକୁ ପାଠକାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ।

ବୀଣାପାଣି ଜଣେ କବିତା କ

